

EDITORIAL

Το πρώτο τεύχος του τρίτου τόμου του εκπ@ιδευτικού κύκλου φιλοξενεί δεκατρία άρθρα των οποίων η προβληματική καλύπτει την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών, την επιμόρφωση, τη διοίκηση των εκπαιδευτικών μονάδων, τη θρησκευτική εκπαίδευση, την ειδική αγωγή, την αξιοποίηση των διαδικτυακών εργαλείων στη διαδικασία της μάθησης, καθώς και την αξιοποίηση της τοπικής ιστορίας στη διδακτική πράξη.

Οι Αδάμος Αναστασίου, Ευθύμιος Βαλκάνος, Ιωσήφ Φραγκούλης και Δέσποινα Ανδρούτσου, με το άρθρο τους «Η συνεισφορά της μεντορικής σχέσης (mentoring) στην αποτελεσματική επαγγελματική ανάπτυξη των σχολικών ηγετών», καταδεικνύουν τη σημασία της επαγγελματικής ανάπτυξης των διευθυντικών στελεχών, τονίζοντας την εξαιρετικά μεγάλη συνεισφορά της μεντορικής σχέσης σε αυτή την προοπτική.

Ο Χρήστος Κολοζώφ, με το άρθρο του «Η ηγεσία των εκπαιδευτικών μονάδων δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης στο πλαίσιο της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας. Μια εμπειρική διερεύνηση του κριτηρίου “Ηγεσία” του E.F.Q.M», επιχειρεί να αποτυπώσει τις απόψεις των εκπαιδευτικών σχετικά με τα ηγετικά χαρακτηριστικά των διευθυντών που ασκούν διοίκηση στα Επαγγελματικά Λύκεια, υπό το πρίσμα των αρχών της Διοίκησης Ολικής Ποιότητας, όπως αυτές εκφράζονται από το Ευρωπαϊκό Μοντέλο Διοικητικής Αριστείας.

Ο Αντώνης Παπαοικονόμου, στο άρθρο του «Η επαγγελματική εξέλιξη του Έλληνα εκπαιδευτικού: Εμπειρική προσέγγιση», παρουσιάζει μια έρευνα που εκπονήθηκε το φθινόπωρο του 2013, σχετική με την επαγγελματική εξέλιξη των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, μέσω της οποίας διερευνά την τάση των εκπαιδευτικών να αναβαθμίζουν την ποιότητα του μαθήματός τους συνεχώς σε μια εποχή που απαιτούνται δραστικές λύσεις αναβάθμισης της παρεχόμενης δημόσιας εκπαίδευσης.

Η Ελένη Σοφού και η Ειρήνη Διερωνίτου, με το άρθρο τους «Επιμόρφωση και επαγγελματική ανάπτυξη εκπαιδευτικών μέσα από τις διαδικασίες και τις πρακτικές της αυτοαξιολόγησης του σχολείου: Μελέτη περίπτωσης», εστιάζουν στους τρόπους με τους οποίους μπορεί να επιτευχθεί η επαγγελματική ανάπτυξη των διδασκόντων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μέσω των πρακτικών της αυτοαξιολόγησης του σχολείου.

Ο Δημήτριος Σιδηρόπουλος, με το άρθρο του «Παιδαγωγικές παράμετροι για την επανα-ανακάλυψη της ανατροφοδότησης ως εργαλείο διαμορφωτικής αξιολόγησης της διδασκαλίας και μάθησης σύμφωνα με το θεωρητικό μοντέλο των Hattie και Timperley», αναφέρεται στην ανατροφοδότηση ως εργαλείο αλλαγής και βελτίωσης της διδασκαλίας και της μάθησης και ως στοιχείο-κλειδί της διαμορφωτικής αξιολόγησης. Με την ως άνω αναφορά επιχειρεί ουσιαστικά μία σύντομη επισκόπηση των παιδαγωγικών παραμέτρων του σχολικού πλαισίου, που επιδρούν σημαντικά στην ποιότητα και αποτελεσματικότητα της ανατροφοδότησης στη βάση του θεωρητικού μοντέλου που ανέπτυξαν οι Hattie και Timperley.

Η Φωτούλα Κατσούλου, με το άρθρο της «Η οικονομική κρίση ως παράγοντας αλλαγής στα δημόσια σχολεία - Η περίπτωση του θεσμού της ενισχυτικής διδασκαλίας», αναφέρεται στην υιοθέτηση επιστημονικών μεθόδων για την υλοποίηση εσωτερικών αλλαγών στα σχολεία.

Στο πλαίσιο αυτό περιγράφει το πρόβλημα και στη συνέχεια εκθέτει το σχεδιασμό για την αποτελεσματική διαχείριση της αλλαγής με τη χρήση του ισορροπημένου μοντέλου έρευνας δράσης του Lim.

Οι Παναγιώτα Τσακιρίδου και Κατερίνα Κεδράκα, με το άρθρο τους «Όταν οι ενήλικες γυναίκες εκπαιδεύονται», αναφέρονται στην εκπαίδευση των ενηλίκων γυναικών, διερευνώντας τον τρόπο που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες την εκπαίδευσή τους σε μια πιο ώριμη φάση της ζωής τους, σε σχέση με τον εαυτό τους, την οικογένεια, το επαγγελματικό και το κοινωνικό τους περιβάλλον.

Οι Αναστασία Παναγιωτίδου και Αντιγόνη Ζήση, με το άρθρο τους «Η εφαρμογή των βασικών αρχών της εκπαίδευσης ενηλίκων και η ενίσχυση της αλληλεπίδρασης στην επιμόρφωση των εκπαιδευτικών» καταδεικνύουν σε θεωρητικό και ερευνητικό επίπεδο τις βασικές αρχές της εκπαίδευσης ενηλίκων, οι οποίες θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και να εφαρμόζονται κατά το σχεδιασμό και την ανάπτυξη ενός επιμορφωτικού προγράμματος εκπαιδευτικών

Ο Μάριος Κουκουνάρας Λιάγκης, με το άρθρο του «Φιλοσοφία του Αναλυτικού Προγράμματος Σπουδών: Συμβολή στον σχεδιασμό της Θρησκευτικής Εκπαίδευσης στο Λύκειο», βασίζεται στη μελέτη των φιλοσοφικών βάσεων ενός Αναλυτικού Προγράμματος Σπουδών στην εκπαίδευση και περιλαμβάνει μία πρόταση για το Αναλυτικό Πρόγραμμα της Θρησκευτικής Εκπαίδευσης στο Λύκειο.

Ο Φώτιος Διαμαντής, με το άρθρο του «Το Μάθημα των Θρησκευτικών ως διακύβευμα στο χώρο του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος», διατυπώνει ερωτήματα και αναζητά απαντήσεις για τον τρόπο με τον οποίο το Μάθημα των Θρησκευτικών εμπλέκεται στις κατά καιρούς εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις.

Ο Κωνσταντίνος Καλύβας, με το άρθρο του «Μαθητές με Σύνδρομο Down και Συμπεριληπτική Εκπαίδευση - Κλινικό Προφίλ και Εκπαιδευτικές Παρεμβάσεις», αναπτύσσει το κλινικό προφίλ με τα πλέον κοινά χαρακτηριστικά των παιδιών με σύνδρομο Down, καθώς και τις εκπαιδευτικές παρεμβάσεις που μπορεί να διευκολύνουν την αποτελεσματική συμπερίληψή τους, ολικά, στο τυπικό σχολείο.

Ο Βασίλης Μεσσής, με το άρθρο του «Η Δράμα μέσα από τα εναπομείναντα θρησκευτικά κτίσματα της οθωμανικής περιόδου. Ένα παράδειγμα πρόσληψης και προβολής της τοπικής ιστορίας μέσω της εκπαιδευτικής πράξης», επιχειρεί τη σύνδεση της τοπικής ιστορίας της πόλης με την διδακτική πράξη, προτείνοντας μια συγκεκριμένη μεθοδολογική προσέγγιση, που εστιάζεται στη διά ζώσης πρόσληψη (επίσκεψη στα θρησκευτικά κτήρια της περιόδου) και αποτύπωση της διαδικασίας στην διδακτική πράξη.

Η Ειρήνη Τζοβλά, με το άρθρο της «Διδακτική αξιοποίηση των web2.0 εργαλείων στο μάθημα της Γλώσσας και της Ιστορίας», αναφέρεται στην εφαρμογή στην πράξη ενός ολοκληρωμένου σεναρίου διδασκαλίας στο πλαίσιο του μαθήματος της Γλώσσας και της Ιστορίας της Γ' Δημοτικού με στόχο τη δημιουργική ένταξη των ΤΠΕ στη μαθησιακή διαδικασία και την καλλιέργεια του κριτικού γραμματισμού.

Σπύρος Κιουλάνης